

"Związek Powiatów Polskich z rosnącym niepokojem obserwuje kolejne skrajnie nieodpowiedzialne działania Ministra Zdrowia, które w swojej konsekwencji mogą doprowadzić do dalszego zadłużania się podmiotów leczniczych, w niektórych przypadkach wręcz uniemożliwienia prowadzenia działalności leczniczej, a w konsekwencji do pogorszenia jakości i dostępności świadczeń dla pacjentów" - czytamy w stanowisku przyjętym przez ZPP 3 sierpnia br.

Brzmienie dalszej części stanowiska przytaczamy poniżej, w całości:

"Ponownie, bez jakiegokolwiek konsultacji z podmiotami leczniczymi oraz ich podmiotami tworzącymi, zawarto porozumienie z kolejną grupą zawodową (porozumienie z Naczelną Izbą Pielęgniarek i Położnych z 9 lipca 2018 r.) bez analizy czy podmioty lecznicze udźwigną skutki obietnic złożonych przez Ministra Zdrowia.

Związek Powiatów Polskich stoi na stanowisku, że pielęgniarkom należą się warunki pracy i godziwe wynagrodzenie adekwatne do zakresu obowiązków i stopnia odpowiedzialności za wykonywaną pracę. Jednocześnie jednak nie możemy zgodzić się na przerzucanie na podmioty lecznicze wieloletnich zaniechań w zakresie adekwatnego do potrzeb finansowania świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych. Zwracamy uwagę, że gdyby nie bierność i niemoc kolejnych ministrów zdrowia w zakresie poprawy sytuacji publicznej służby zdrowia, dzisiejszej eskalacji roszczeń pracowniczych udałooby się uniknąć.

Tymczasem obecne działania Ministra Zdrowia nie dość, że nie rozwiązują systemowo żadnych problemów, to mają charakter typowych działań podejmowanych ad hoc, służących wyłącznie uspokojeniu nastrojów społecznych, a które w dalszej perspektywie skutkować będą zgłaszaniem żądań płacowych przez kolejne grupy zawodowe.

Odnosząc się do treści zawartego ze środowiskiem pielęgniarek porozumień oświadczamy co następuje:

1. W zakresie wzrostu wynagrodzenia zasadniczego pielęgniarek – nie zaakceptujemy żadnego rozwiązania, które nie pokryje podmiotom leczniczym pełnych kosztów wdrożenia planowanych podwyżek (w tym obligatoryjnych dodatków do wynagrodzeń zasadniczych, nagród, odpraw, dodatkowego wynagrodzenia rocznego oraz narzutów od tych składników płacowych). Ponadto pragniemy zauważyć, że racjonalnym rozwiązaniem byłoby jednoznaczne uregulowanie kwestii wynagrodzeń w przepisach rangi ustawowej. Obecnie zasady wynagrodzeń regulują ustawa o działalności leczniczej, ustawa o sposobie ustalania najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników wykonujących zawody medyczne zatrudnionych w podmiotach leczniczych oraz ogólne warunki umów mające rangę przepisów wykonawczych. Mechanizm podwyżek przyjęty w porozumieniu zupełnie abstrahuje od przyjętych w poszczególnych podmiotach leczniczych polityk płacowych.
2. W zakresie standardu zatrudniania pielęgniarek przewidzianego w projekcie nowelizacji rozporządzenia w sprawie świadczeń gwarantowanych z zakresu leczenia szpitalnego, nie akceptujemy takiego postawienia sprawy, w sytuacji w której podmioty lecznicze już teraz borykają się z niedoborem personelu. Pragniemy przypomnieć, że do dzisiaj strona samorządowa pomimo dwukrotnych próśb kierowanych na forum Zespołu ds. zdrowia i polityki społecznej Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego nie otrzymała analizy Ministerstwa Zdrowia, która jakoby ma potwierdzać możliwości zapewnienia obsady pielęgniarskiej zgodnie z

założeniami przyjętymi w projekcie. Nie godzimy się również na skrócenie vacatio legis wejścia w życie przepisów, w sytuacji w której podmioty lecznicze będą musiały dokonać zmian organizacyjnych oraz podjąć decyzje personalne żeby móc sprostać wymogom stawianym w projekcie rozporządzenia. Zgoda Ministra Zdrowia na skrócenie terminu wejścia w życie rozporządzenia świadczy albo ignorancji w zakresie zarządzania podmiotami leczniczymi albo o skrajnej nieodpowiedzialności za podejmowane decyzje polityczne. Nie godzimy się również na rozmowy w zakresie wprowadzania kolejnych norm zatrudniania bez uzgodnień ze strony podmiotów leczniczych oraz podmiotów tworzących oraz bez wprowadzenia przynoszącej realne efekty polityki państwa w zakresie wzrostu liczby osób wykonujących zawód pielęgniarstwa i położnej.

3. W odniesieniu do wprowadzenia płatnego 6-dniowego urlopu szkoleniowego oczekujemy wprowadzenia zasady, że koszty wynagrodzeń za czas urlopów będą refundowane podmiotom leczniczym przez płatnika lub będą one traktowane jako tzw. utracony zarobek, który wpłacał będzie płatnik.

W zakresie zawartego w §2 ust. 3 zobowiązania Ministra Zdrowia do angażowania się w lokalne spory w podmiotach leczniczych, w których uczestniczą środowiska pielęgniarek i położnych pragniemy zauważyć, że gdyby Minister Zdrowia rzetelnie wykonywał zadania wynikające chociażby z art. 11 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych to takich sporów na tle zatrudnieniowym w podmiotach leczniczych by nie było.

Uwzględniając fakt, że obok porozumienia zawartego z Naczelną Izbą Pielęgniarek i Położnych, Ministerstwo Zdrowia prowadziło i prowadzi nadal szereg innych prac legislacyjnych, które pogorszą kondycję finansową podmiotów leczniczych, informujemy, że powiaty wykorzystają wszelkie dostępne środki prawne aby przeciwdziałać niekorzystnym zmianom prawnym oraz wyegzekwować należności z tytułu realnego wzrostu kosztów udzielania świadczeń opieki zdrowotnej."